

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Germano Comiti. 377.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Archontio Presbytero. 374.

Virtus & secundas & aduersas res ornate consuevit: doctrina autem illarum ornamentum, harum autem portus esse videtur. Quocirca si ambas quispiam obtinere possit, præclarè se res habebit. Si autè alterutra desideretur, virtutem eligere præstat. Optimum enim esse, quàm videri, me quidem iudice præstantius est.

Hermينو Comiti. 375.

Mirifica quædam de te ij, quibus conspectu tuo frui contingit, vbique decantant, nempe quòd, cùm mansuetudinis decus atque ornamentum sis, atque affusum vultui tuo pudorem habeas, eos tamen, qui peccare instituunt, oculorum grauitate deterreres, sic nimirum te comparans, vt iis, qui rectè atque integrè viuunt, serenum ac placidum vultum, iis autem, qui desidio torpent, horrendum ostendas. Illum enim iis, quibus iniuria fit, profers: iis autè, qui iniuriam inferunt, obtendis. His igitur admirandis virtutum dotibus, vir admirande, in perperuum vttere.

Incerto. 376.

Qui vnà cum aliis magnis & admirandis nominibus, diuinæque ipsius naturæ magnificentiam, vt licet, significantibus, etiam Verbum vocari dignatus est, verba non odit, nec sapientia sapientiam abdicat: verum tum demum & illa, & hanc extra sacrosancta sepra relegat, cum vitium laudant, atque idolorum cultum tuentur. Quòd si nihil horum faciant, & eas amplectitur & admittit, & sacris cõuentibus contubernales ac commensales efficit.

Germano Comiti. 377.

Non qui externos barbaros vincit, hic victor merito vocandus fuerit, sed qui in testinum voluptatũ bellum cõficit. Multi

Αρχοντίω πρεσβυτέρω. ποδ.

Ἡ μὲν ἀρετὴ καὶ τὴν εὐημελίαν καὶ τὴν δυσημελίαν κοσμεῖν ἐβάθην. ἡ δὲ παιδείωσις, τῆς μὲν δοκεῖ κόσμος εἶναι, τῆς δ' ὄρμος. εἰ μὲν οὐκ ἄμφοτερον ἔχειν δυνατὸν, εὖ ἂν ἔχοι. εἰ δὲ θάτερον λείπεται, ἀμεινον ἐλέσθαι τὴν ἀρετὴν. τὸ γὰρ εἶναι τῷ δοκᾶν ἀριστον παρ' ἐμοὶ κατὰ τὴν ἀρετὴν μᾶλλον.

Ερμίνω κόμητι. ποδ.

Θαυμάσια πᾶσι φαίνεται οἱ δὲ οἷς θείας δπλαύσαντες ἀειάδουσιν, ὅτι ἡμερότητος τυγχάνων ἀγαθῶν, καὶ ἐπανθῶσαν ἔχον τῶν παρὰ τὴν ἀρετὴν τῶν βλοσυρῶν τ' οφθαλμῶν, τὴν πλημμελίαν ἀπορηθῶντες ἀποναστελλόμενοι, τὴν μὲν γαλιλίαν τοῖς ὀρθοῦς βίβουσι, τὸν δὲ φόβον τοῖς ῥαθύμοις ἐπιδεικνύμενος. τὴν μὲν γὰρ τοῖς ἀδικουμένοις ἀποστρέφεις, τὸν δὲ τοῖς ἀδικούσιν ἐφοπλίζεις. καὶ τοίνυν, ὦ θαυμάσιε, ἀπὸ τῆς τέλους τοῖς θαυμάσις τέττης πλεονεκτήμασι.

Μετὰ τῶν ἄλλων ἐπανουμιῶν τῶν μεγάλων καὶ θαυμασῶν, καὶ τῶν θείων αὐτῶ φύσεως τὴν μεγαλοπρέπειαν ὡς ἐκδέχεται σημεῖων τῶν λόγων κληθῆναι κατὰ ξιῶσας, ἔμοιγε τῶν λόγων, ἔδδὲ ἡ σοφία τὴν σοφίαν ἀποκρύψει. ἀλλὰ τότε καὶ κείνης, καὶ ταύτης ἔξω ἱερῶν ἀειβάλλων ἀπελαύει, ὅταν τὴν κακίαν ἐπαυῶσι, καὶ τὴν εὐδολογίαν συγκροτῶσιν. εἰ δὲ μηδὲν τῶτων ποιοῖεν, καὶ ἀσάξεται ἡ ἀρετὴ, καὶ τοῖς ἱεροῖς συλλόγοις σωθεῖς τίς ποιεῖ καὶ ὁμοτραπέζης.

Γερμανῶ κόμητι. ποδ.

Οὐχ ὁ τὴν ἔξωθεν βαρβάρους νικῶν, προπαύχρος ἂν εὐκότως καλοῖτο, ἀλλ' ὁ πῖν ἔσω πόλεμον τῶν ἡδονῶν χειροῦ.

χειρῶν ἄλλοι πολλοὶ μὲν οὐκ ἐκείνους νενηκιστοὶ, Ἐπὶ τῶν αἰχρῶν ἔλευσιν ἑάλωσαν.

enim illis deuitis ab istis scdum ac miserandum in modum capti sunt.

Ἐπιμάχῳ σχολαστικῷ. τῶν.

Epimácho Scholastico. 378.

Ὁ φίλος ὁ σὸς ἐν μεγίστῳ κλύδωνι παραγμάτων ἀπληθεὺς, καὶ πᾶσαν κίησας μηχανῆν, ὡσπερ οἱ κυβερνήται, ὧν ὁ χειμῶν τὴν τέχνην ἐβάπτησεν, ἐνευχᾶς σαλεύει. εὐχῆς πείνω καὶ ἀπότος ὅπως κρείττων χημάτος γένηται.

Amicus tuus in magnis negotiorum procellis relictus, atque omni mota machina, quemadmodum naucleri, quorum artem tempestas demersit, in votis ac precibus fluctuat. Quamobrem ipse quoque vota fac, ut tempestate superior euadat.

Θεοδώρῳ σχολαστικῷ. τοῦ.

Theodoro Scholastico. 379.

Οὐτε ἀλαζόνα εἶναι χρὴ, ὅτε κόλακα. ἀλλ' ἀμφοτέρων τῶν χακῶν τῶν αἰσθητικῶν καλῶς ἴσῃ, ἐλευθεροὶ εἶναι, μήτε εἰς αἰθάδεια ἀποκλινοῖται, μήτε εἰς δούλοισιν ἐπιπέσειται.

Nec vanum & arrogantem esse oportet, nec adulatorem, verum vtriusque vitij excessum fugientem, liberum esse: sic nempe nec in fastidium & insolentiam quisquam declinet, nec in seruilem quandam animi affectionem prolabatur.

Τιμοθέῳ σχολαστικῷ. τῆ.

Timotheo Scholastico. 380.

Μάθηται, ὡ σοφώτατε, καὶ ἠπείκωτάτα, ὅσοι κινδυνεύει, ὡς εἰκελ, ἀγνοῦν, ὅτι εἰ συμβαίη φίλοις ὡς ἀλλήλους διανεχθῆναι, ἢ ἐχθροῖς οὐχ ἑμῶς ἀγαθονιοῦται. ἀλλ' οἱ μὲν ὡς ἀγαθονιοῦται διοίσονται, οἱ δὲ ὡς ἀνευκτοὶ ἔξοντες τὴν πόλεμον.

Disce, o sapientissime & disertissime, id quod, ut apparet, ignoras, nempe quod si amicis aut inimicis, inter se dissidere contingat, non eodem modo concertabunt: verum illi quidem, ut, in mutuam gratiam redituri, contendunt, hi autem, ut inexpiable bellum habituri.

Δωροθέῳ λαμπροτάτῳ. τῆ.

Dorotheo clarissimo. 381.

Ἐγὼ καὶ μετρίως φρόνα καλῶ καὶ μεγαλόφρονα, τὴν μέγιστα μὲν κατορθούτα, τῆς δὲ ὅτι τὰ μεγάλα πράττειν μὴ ἀπποιεῖ μὲν δόξης, ἀλλὰ σιωπῆ κρύπτειν, τὰ πλεονεκτήματα καὶ τῆς πέλας μὴ ἐπιφύομεν. τῶ μὲν γὰρ πράττειν μεγάλα, μέγιστος ἐφρόνησε, τῶ δὲ κρύψαι μεβίως. τῶ γὰρ μικρόφρονι τὴν μεγαλόφρονα ἀνταλλάττει, καὶ ἢ τῶ ταπεινόφρονι μετρίως φρονεῖ, ὁ τὰ γήϊνα οἰεοπολῶν. μεγάλα δὲ, ὅτι τὰ ὑψηλότερα ζητῶν. διὸ δὴ καὶ ἀπὸ μεγάλης μὲν καὶ ὑψηλῆς ἀγαθίας τίηται, ἀπὸ δὲ ταπεινῶν ταπεινοφροσύνη, ἀπὸ δὲ μικρῆς καὶ φαύλης τὴν ἀλαζονείαν.

Ego & modestum & animi magnitudine præstantem eum voco, qui cum maximis virtutis muneribus fungatur, non tamen ob magnas & præclaras actiones gloriam affectat, verum virtutes suas silentio regit, nec in proximos insultat. Quatenus enim magna efficit, magnifice sentit: quatenus autem ea occultauit, modestè. Si quidem is, qui paruo animo est, magnanimum opponi debet: non autem qui summissio & humili. Exiguè enim sentit, qui terrena in somnii errore sibi fingit, magnè autem & excelsè, qui ea, quæ mundo sublimiora sunt, querit. Vnde etiam à magna quidem & sublimi mente animi summissionè ac modestiam procreari con-

Ααα. iij